

Dragi studenți,

În speranța că savurați ultimele zile de vacanță și că sunteți sănătoși, mă bucur să vă pot saluta chiar și pe această cale, căreia i se spune *on line*. Totuși, vă mărturisesc că pentru mine ar fi o adevărată sărbătoare să vă pot întâlni în amfiteatru. Abia atunci aș simți că rostul meu de profesor e cu adevărat împlinit. Întrucât sesiunea de toamnă se apropie, veți găsi pe site-ul universității, alături de această scrisoare, cerințele corespunzătoare diferitelor examene – istoria artei universale, cursul masteral și cursul doctoral –, dar și unele materiale utile redactării referatelor. Pentru că examinarea se va face tot de la distanță, vom proceda după cum urmează. Sesiunea de examene se desfășoară în intervalul 1-14 septembrie. Până pe data de 8 septembrie inclusiv, aștept referate voastre pe ambele mele adrese, yahoo și instituțională (cristianrobert_velescu@yahoo.de și cr.velescu@unarte.org). Întrucât sunt mai familiarizat cu adresa yahoo, voi descărca totul de pe yahoo. Totuși, pentru mai multă siguranță, materialele vor fi trimise pe ambele adrese. După corectarea referatelor, veți primi o invitație pe platforma CISCO, pentru o scurtă examinare orală, care să demonstreze că întreaga materie a fost parcursă. Aceasta este procedura după care se vor desfășura toate examinările: restanțe, reexaminări, mărirea notei. Urându-vă succes deplin în sesiunea de toamnă – și în toate câte vor mai veni –, vă trimit gândul meu bun și dorința mea fierbinte de a ne întâlni față către față.

Cristian-Robert Velescu

București, 21 august 2020

Subiect restanță Școala doctorală, sem. 2, an niversitar 2019-2020, cursul *Explorări în arta europeană a primelor trei decenii ale secolului al XX-lea – modernitate și avangardă*, Prof. Cristian-Robert Velescu

Pornind de la informațiile dobândite prin frecventarea cursului *on line* (înregistrare video a cursului, bilbiografie comunicată, materiale bibliografice și imagini atașate cursului), alcătuiți un referat pe tema *Brâncuși și lumea obiectelor*.

Despre Brâncuși:

« La sculpture, au cours de ces trente dernières années où l'objet devait accomplir sa révolution, a participé du même tourment que la peinture. C'est, en ce sens, Brancusi qui lui a donné l'impulsion initiale. L'objet, encore tiré chez lui du monde extérieur, apparaît tout entier tendu vers l'accomplissement de sa fonction déterminante, fondu dans le jeu persistant de ses génératrices et des tensions auxquelles la vie le met en proie. Dans sa matière même, il se montre soumis par avance à l'action des agents naturels qui dans la suite du temps tendront à le dépouiller de l'anecdotique et de l'accidentel pour tenter de s'offrir " tel qu'en lui-même, enfin l'éternité le change". D'extérieur qu'il était, cet objet traverse en se niant de plus en plus dans son aspect les deux crises du cubisme et du futurisme... »

„În cursul acestor ultimi treizeci de ani, când obiectul trebuia să-și desăvârșească revoluția, sculptura a luat și ea parte la frământările de care a avut parte pictura. În acest sens, Brâncuși a fost acela care i-a dat primul impulsul. Fiind extras încă din lumea exterioară, la el obiectul se arată cu totul dispus a-și împlini funcția determinantă, aceea de a deveni una cu jocul continuu al generatoarelor sale, cu tensiunile cărora viața i-l oferă ca pradă. În chiar materialitatea sa, el se arată de la bun început supus acțiunii agenților naturali. În cursul timpului aceștia vor tinde să-l despoaie de anectodă și de accidental, pentru ca astfel să-i îngăduie să se ofere așa cum „[...] în chiar sinele său lăuntric, în cele din urmă, eternitatea-l schimbă”¹. (*Tel qu'en Lui-même enfin*

¹ *Le tombeau d'Edgar Poe (Mormântul lui Edgar Poe)*

*Tel qu'en Lui-même enfin l'éternité le change,
Le Poète suscite avec un glaive nu
Son siècle épouvanté de n'avoir pas connu
Que la mort triomphait dans cette voix étrange !*

*Cum în sinele său lăuntric, în fine, eternitatea-l schimbă,
Cu o sabie ascuțită, poetul îmboldește
Propriu-i secol, cel înspăimântat de-a nu fi cunoscut
Că-n acea voce stranie moartea triumfa!*

l'éternité

le

change)

Din simplu fapt exterior, cum era la început, acest obiect traversează cele două crize, a cubismului și a futurismului, negându-și tot mai mult aspectul [originar, *n.n.*]”

André Breton, « Genèse et perspective artistiques du surréalisme », în *Le Surréalisme et la peinture*, Gallimard, Paris, 1979, p. 72.

